

به يادی مهولهوی کورد "

انور محمدی

شهریخه‌ی^(۱) هه‌وری سهر چیمهن عه‌جایب نه‌فخی سۆریکه
به تۆی کفنی سپی کارگ له میرگان هه‌ل ده‌توقینی
سه‌رم سوزماوه له‌و کاره که رۆحی من خه‌به‌ر داره
که مه‌عدومی به مه‌عدومی له هه‌ستی هه‌ست ده‌بزوینی
له ویل دۆرانت نه‌قل وایه که هیگل فه‌لسه‌فه‌ی وایه
که مه‌عدوومه وجود نه‌مماعه‌دهم بۆ خۆی وجوددینی
له نه‌نیشتاين ته‌قازاکه‌م که غه‌و‌غا یه‌کی به‌رپاکه‌م
له میعراجی موحه‌مه‌د(د) نه‌وده‌لیلی عیلمی بۆدینی
نه‌گه‌ر فۆتون موه‌ه‌یا که‌م له عیشتی مه‌وله‌وی چاکه
که عیشتی نه‌و نه‌میستا که ده‌رونی دۆله‌رزینی
له مه‌ولانا عه‌جه‌ب ماوم ده‌لین نه‌و هیگلی شه‌رّقه
له غه‌زیش حافظی ئیمه که گۆته‌وه خه‌به‌ر دینی
نه‌گه‌ر عیرفان له دۆلابی به‌غه‌زالی هویدا بی
ز نه‌دیکارت که ئازابی به‌جاریکی ده‌شه‌مزینی
نه‌گه‌ر شه‌مسکی ته‌وریزی مه‌به‌سته بو جه‌لال الدین
به نوری دین و نه‌جمی دین له عیرفان مه‌وله‌وی دینی

به کوردی پیت بلیم کاکه که لامی مهولهوی چاکه
 وه کوسه درای شیرازی له ئەسفارا که دهنۆینی
 وه یاریسال التهوحیدی موحه ممد عه بهوی میسری
 له هاو شانی جمال الدین هەر ئیستا وه سه مهر دینی

شیمی و فلسفه و حکمت دهلی چی؟
 ئەهی سوهره وه ردی گویت له دهنگم بی
 هەر چه نده عیلمو فه زلت زیاتر بی
 سولتان مه حمودی پادشای غه زنه
 نیازی نابی بۆلای - اسکهندهر
 مه بهست له دوینی زه مانی زوه
 هایز نبرگ ئەلی عه دم قه تعییهت
 نه فه سی عیسا ئە گهر یارم بی
 یانی له عیرفان مه عجنۆنی سازکه م
 بۆ خوی باس بکا له ئاساری خوی
 هەر وه کو جه ناب جه زه تی یاقوب
 به لام له جیاتی که راس کوزه کهی
 بۆ پرسه ی مه رگی جگه ر گوشه کهی
 حزوری مورشیده له ناو کوزه که
 وه ها وه جدو حال وجود داگری
 به زمانی حال له وه ختی گه شکه
 بللی سه دبیریا له هەر چی سالا
 عیرفان به جارنی هه رسیکی دینی
 دهر سه کهی تویه سه عدی دهی خوینی
 مه عرفهت له تو که میتی دینی
 له لای خه زقانی، گه دادمیینی
 دیو جانوسی یونانی دوینی
 نابی تۆله وه سه رت سۆر میینی
 من لی ره ئەلیم باوی نه میینی
 هەر وه کو جاران مردوه ژینی
 مه رحوم مه ولهوی سه ری هه لیینی
 له شیعو هه لبه ست که میک بخوینی
 بو که راس یوسف فرمیسک رژینی
 ئەو کفنی کوزی وه بهر چاو بیینی
 مورشیده کهی ئەو ته شریف بهیینی
 خه م و په ژاره ی دللی تاوینی
 مه ولهوی به دل به خوی سه لمینی
 خو زگه و بریای خوی وه فریا بیینی
 کوزیکم مرد با له سه ر به لیینی

به و مهرجهی موزشید له بۆ پرسه کهی
 بیان کا شهرحی تألیفاتی خوئی
 ئەمجا چاککی خوئی لئی به لادادا
 دوایی بێته سهرباسی حەج کردن
 به نه خویشیه کهی سەرنجی هاوژی
 که بۆ خوئی دەمری پارەو پوله کهی
 هاوژی به تەما مەولەوی مردو
 بلاوی دە کا مەرگی مەولەوی
 خزمی مەولەوی به شین و شەپوژ
 دوایی مەولەوی دو مانگ به سەرچی
 که وه ژور کهوت هەمو تەعەجج
 لەم کاره ساته هەقال مەولەوی
 خزم و کەس هەلی به شوین هقالا
 مەولەوی بللی به کاککی هاوژی
 وا ئیستا ئەمنی خەجالەت تۆ کرد
 ئاوا بەم جوره بی به خشی بەدل
 ئاوا به باوی عیرفان بزنانن
 دوای تەواو کردن کوردی عەقیده
 که وا پیغەمبەر(د) فەرمویەتی به و
 ئەویش موژده بهربۆلای مەولەوی
 ناوی عەقیدهی مەرزیه بۆ خەو
 به راستی عیرفان زی پیشان دەربیی
 که دل و دەرون ئیحیایی به ئەو

به موحەببەتی هەلم سەنگینی
 دیوان غەزەل و فەوایح بیئیی
 تۆوی فەزێله و عەقیده چینی
 له گەل هاوژیکه ی له بەغدامینی
 بۆ خوئی زاکیشی وه تەمای بیئیی
 بۆ هاوژی دەبی له هەرچی شوینی
 دەچیتە مالی هاواریک دینی
 گشت قەوم و قیلە وه خەبەر دینی
 سازکەن مەجلی عەزاله شوینی
 ساغ و سەلامەت پیلاوی بیئیی
 لیو به کزۆژی و واقی ورمینی
 سەر خوئی هل گری وتی بته قینی
 بیگرن بیهینن له مەرچینگایی قوژبن که لینی
 زوی مردن زەش بی عەمری نەمینی
 روزەردی ئەتۆ بهمن دەنوینی؟
 هیچی پی نەلی عوزری بۆ بیئیی
 که چۆن که له پایا وەدەری دینی
 موژشده کهی ئەو خەویک بیئیی
 نامە ی گەیشتو من دە خو بیئیی
 به ئەووزویایه دل ئەوگە شینی
 تەعیری جوان بی بۆ نامە بیئیی
 فەوایح بکا یه ک باوه شینی
 کۆژیکی ئاوا لیره پیک بیئیی

باسی فەلسەفە و حکمەت و کەلام
 فەلسەفە ی نیچە ئە گەر هیچیش بئی
 لە ژان پەل سارتر ئە سالەت وجود
 کئیر کە گار دومارکس و ئینگلس
 زۆرە گارودی، موستەفا مەحمود
 ئۆمیدم وایە لەم زۆبەم لاوە
 عیشقی حەقیقی گەر مەجازی بئی
 ئەمما حەقیقەت زۆر ئیکی وایە
 ئەوا مەولەوی لە شاری سنە
 باس باسی لاهوو لاغیرە
 ئالەم کۆرە دایە ک لە مامۆستا
 پی بلی بزوتو چیت لە کەلام
 مەولەوی بەو زۆر حالی تیک چی
 زونوسیک بکا ئالەم پەزاوە
 دوایی موتالوو چەر مەسەرە ی زۆر
 بنوسی بۆلای عارف مەولەوی
 بلی مەولەوی نامە ی فەزێلە
 تو ئە گەر تۆ ئاوا عالم و زانای
 مەرگی مەولەوی وە کو ژبانی
 کتیب خانە کە ی جار تیک بسوتی
 حەوسال پیش کۆچی خاتونی عەنەبەر
 دوای گەزانەووە لە دیکە ی پریس
 یە ک دار تو هەبە لە سەر زینگادا
 مەجلی ئیمە وای بە زازینی
 کافکار و هدايت به پوچی دینی
 کارل یاسپرس به وجود دینی
 لەم دەورە ئیتیر باوی نەمینی
 عیرفان بە ئیو بەزەبی دینی
 عیرفان بە جاری پەرەبستی
 لە شیخی سەنعان سەر دە شیوینی
 وە کو مەولەوی دە درە وشینی
 کۆریکی وەها وەحاسل بینی
 ئەمیش جار جارە دە لایل بینی
 بە تۆپ و تەشەر مەولەوی دۆینی
 ئامان لەرزانەت بلی لە شوینی
 بە ماوە ی سە رۆزفە زیلە بینی
 لە بۆمامۆستا هەلی سەنگینی
 ئەمجا بیزانی و نامە بیک بینی
 دل نەوایی کاو مەعزەرەت بینی
 شەرمەزاری من بە تۆدە نوینی
 خۆت مەشارەووە لە ناو کە لینی
 ترازدی بی، تابلۆ بمینی
 ئاساری جوانی، پاکی نەمینی
 دو چاوی کویر بی، بە دل ببینی
 بە هاوری بلی ئەوا لە شوینی
 کە گەشت بە ئەو سەردا نەوینی

مهوله‌وی سواره و، هاؤری پیاده ده گهن به دارو له بیرنامینی
 داخی گرانم له بهرلقی دار مهوله‌وی سواره، پیاده ده‌مینی
 که‌وته‌نه خواره‌وی له‌سهرداره که پشتی مهوله‌وی تیک بشکینی
 دواى نرآزدی ئاوا دلته زین کونده بوی مهرگ پلامار بینی
 به‌وجوره شاعر، عارف، بلیمهت لبه‌یکی خودای خوئی به‌جی بینی
 ئه‌نور له خه‌روار مستیکی هینا هیوام وه‌ایه مه‌عرفهت بینی
 له بو سه‌قز مهوله‌وی ناسان پیشکشی جوان بی و به جی بمینی

" به یادی مولوی کرد "

گنجینه ادب، مولوی شاعر
 جوئی‌ای راه حق و حقیقت
 فضیلت او اندر "قضیله"
 مرز عقیده "مرضیه" خوانید
 به "دیوان" او گلستان شده
 عبدرحیمی جلال دین شد
 سحرش چنان است اندر "فوایح"
 عارف با ... فانی فی ...
 بلاغت، معان، بدیع و بیان
 کمال تهذیب در کلام او
 گلها که دارند بویی، شمیمی
 اما "فوایح" همیشه چون باغ
 با هر سه زبان مکتوب دارد

دانای کلام، عارف ماهر
 اندر میان، باطن و ظاهر
 کلام عرب او کرده طاهر
 نور است اندر چراغ باهر
 عرفان نمایان از گل خاطر
 با این تساوی او شده ساحر
 فارس میدان عرفان نادر
 معرفت از او حی شده، قادر
 در بیان او شده جواهر
 چنان نباشد چون در نثر
 پایا نباشد چون باغ دایر
 بروید از آن گلهای فاخر
 فارسی، کردی، عربی آخر

او همی خواهد وحدت امت
درود شایان نصیب او باد
جا دارد اینجا سپاس بی حد
از فارس و کرد و از همه اعراب
با شعر و ابیات با تحقیق زیاد
یک یا دواره شایسته او
مانند سعدی، حافظ، نظامی
انور بامید اندر این محفل

بهر وسیله، زبان قاصر
از هر مسلمان به هر معابر
از او نمایند بهر منابر
از عالمانش از آن اکابر
با شور و شوق و با علم وافر
که شود از آن تقدیر صادر
مساوی شود، مولوی شاعر
روشن نمایی فکر ضمائر